

خردادستان

دروست

سال ششم
شماره 404 ، شنبه
1389 مهرماه 24
500 تومان

خردسالان

درویش

صاحب امتیاز: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)

پدر و مادر عزیز، مربی گرامی

این مجموعه ویژه‌ی خردسالان طراحی شده است.
علاوه بر جنبه‌های آموزشی، تفریحی و سرگرمی، افزایش
مهارت‌های عملی خردسالان از اهداف اصلی آن است.
بریدن، جدا کردن، رنگ آمیزی، حتی خط خطی کردن و هر
گونه فعالیت پیش‌بینی نشده از طرف کودک، می‌تواند به
ايجاد ارتباط، اعتقاد به نفس، شادی و رشد خلاقیت او
کمک کند. او را در شیوه استفاده از مجله آزاد بگذاریم.
تنها به عنوان پیشنهاد و راهنمایی در بعضی از
صفحات مجله توضیحات کوتاهی درج شده
است.

- مدیرمسئول: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)
- سردبیران: افشنین اعلاء، مرجان کشاورزی آزاد
- تصویرگر: محمدحسین صلوانیان
- گرافیک و صفحه‌آرایی: محبی صلوانیان
- لیتوگرافی و چاپ: مؤسسه چاپ و نشر عروج
- امور مشترکین: محمدرضا ملازاده
- نشری: تهران- خیابان انقلاب، چهار راه کالج، شماره 886، نشر عروج
- تلفن: 66701297 و 66706833 نمبر: 66712211

بهنام خداوند بخت‌نده‌ی مهریان

3 با من بیا ...

4 درخت پیر

7 نقاشی

8 فرشته‌ها

10 صندلی

12 طوطی سخنگو

16 بازی

17 جدول

18 ستاره

20 مدادرنگی‌ها

22 قصه‌ی حیوانات

24 کاردستی

25 فرم اشتراک

27 ترانه‌ها

دوست

دوست من سلام.

اسم من توکان است. من یک منقار بزرگ و خیلی قشنگ دارم. این منقار به من کمک می‌کند تا میوه‌هایی را که روی شاخه‌های بالای درخت هستند، بچینم. چون منقار من خیلی بلند است، وقتی میوه‌ای را چیدم، سرم را به عقب پرت می‌کنم، تا میوه را به گلویم بیندازم. این طوری می‌توانم آن را بخورم. ما توکان‌ها، با پدر و مادر و خواهر و برادرهایمان در یک لانه زندگی می‌کنیم و گاهی در غذا دادن به جوجه‌های کوچکتر، به پدر و مادرمان کمک کنیم. لانه‌ی ما، سوراخ‌های بزرگ در تنه‌های درختان قدیمی است. وقتی می‌خواهیم بخوابیم، منقارمان را به پشت هم دیگر تکیه می‌دهیم و می‌خوابیم! حالا که مرا شناختی و باهم دوست شدیم، مدادرنگی‌هایت را بردار و با من بیا ...

مرجان کشاورز آزاد ♦

درخت پیر

وقتی شاخه‌های درخت پیر را می‌بریدند، او خیلی غمگین بود. درخت نمی‌دانست که چرا شاخه‌هایش را می‌برند. وقتی برگ‌های شاخه‌های بریده شده را جدا کردند، درخت باز هم نفهمید که چرا این کار را می‌کنند. درخت ایستاده بود و فقط نگاه می‌کرد. شاخه‌های بریده شده را با فاصله‌های منظم، در زمین فرو کردند و با آن‌ها، دور تا دور زمین، حصار چوبی کشیدند.

درخت، هر صبح که چشم‌هایش را باز می‌کرد، حصار چوبی دور تا دورش را می‌دید و هر شب، می‌خوابید تا در خواب، شاخه‌های بلند و پر برگش را

ببیند

روزها گذشت. یک روز وقتی که درخت، به حصار
چوبی نگاه می‌کرد، چیز عجیبی دید. شاخه‌ها جوانه زده
بودند! حصار چوبی جوانه زده بود. شاخه‌های بریده شده‌اش پر
از جوانه‌های سبز و کوچک بودند!

درخت خوش حال بود و هر صبح به شوق تماشای سبز شدن و قد
کشیدن حصار چوبی، چشم‌هایش را باز می‌کرد.

درخت به خاک گفت: «غذاشان با تو، آن‌ها بچه‌های من هستند». به
آفتاب گفت: «نور و گرمایشان با تو، آن‌ها عزیزان من هستند». خاک و

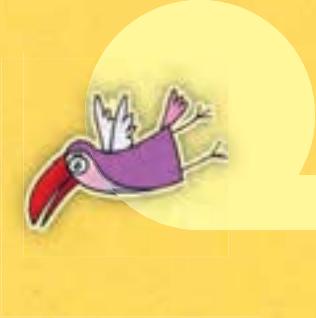
آفتاب و باران. از شاخه‌ها مراقبت
کردند، تا آن‌ها درخت‌های جوانی
شدند، زیبا و پر برگ.

حالا یک زمین بود که یک درخت پیر داشت
و یک درخت پیر بود که یک عالمه درخت زیبا و
جوان داشت!

دایره‌های سیاه ۱ تا ۱۰ را به هم وصل کن تا شکل کامل شود. آن را رنگ کن.

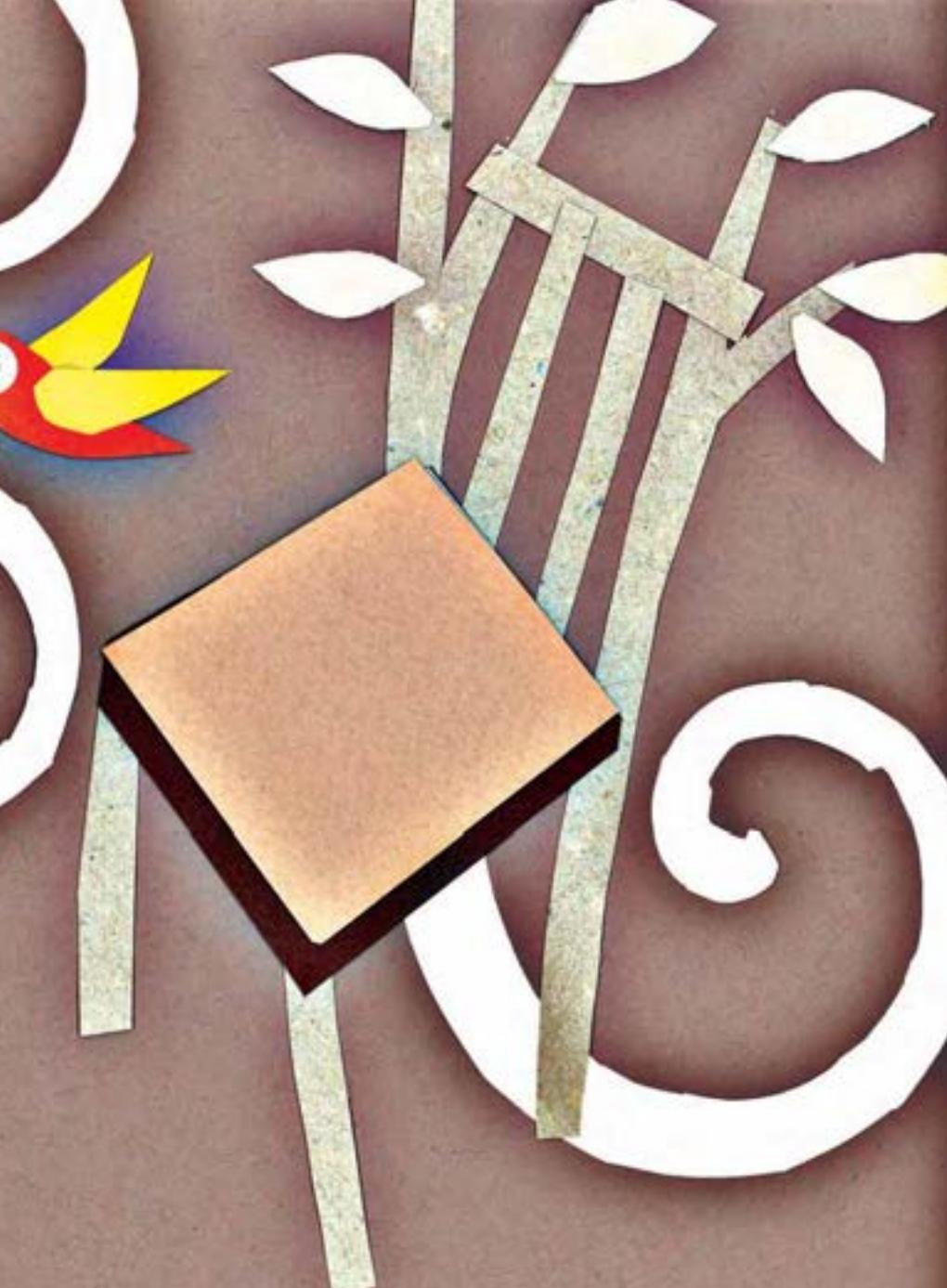
خوش

پدرم به خانه آمد و گفت: «فردا به خانه‌ی پدر بزرگ می‌روم. گفتم: «جانمی! جان! حسین و دایی عباس هم می‌آیند؟» پدرم گفت: «حتماً می‌آیند. فردا روز جشن است. روز تولد امام رضا(ع) برای همین هم همه دور هم هستیم». گفتم: «کاش می‌توانستیم به امام رضا(ع) هدیه بدهم». پدرم مرا بوسید و گفت: «همه‌ی کارهای خوب تو، هدیه‌ای برای امام است». مادرم خندید و گفت: «می‌توانی!» گفتم: «چه طوری؟ امام که پیش ما نیستند». مادرم گفت: «امام رضا(ع) خیلی مهربان بودند. یک بار آهوبی را دیدند که یک شکارچی او را گرفته بود. امام از شکارچی خواستند که آهورارها کند تا پیش بچه‌هایش برگرد. شکارچی به احترام امام رضا(ع) آهورا رها کرد و آهو پیش بچه‌هایش برگشت. حالا تو می‌توانی روز تولد امام، یک پرنده‌ی کوچولو را از قفس آزاد کنی و پرواز پرنده را به امام هدیه بدهی!» گفتم: «چه طوری؟ من که پرنده ندارم.» مادرم خندید و گفت: «صبر کن!»

عصر آن روز، من و مادرم به یک مغازه‌ی پرنده فروشی رفتیم و دو تا پرنده خریدیم. یکی برای من، یک هم برای حسین. روز تولد امام رضا(ع)، همه‌ی ما به پشت بام خانه‌ی پدر بزرگ رفتیم و به یاد امام رضا(ع) دو تا پرنده‌ی کوچولو را آزاد کردیم. یکی را من آزاد کردم، یکی راهم حسین آزاد کرد.

پرنده‌ها بال می‌زدند و این طرف و آن طرف می‌رفتند. این همان هدیه‌ای بود که به امام دادیم!

محمد کاظم مزینانی ♦

صندلی

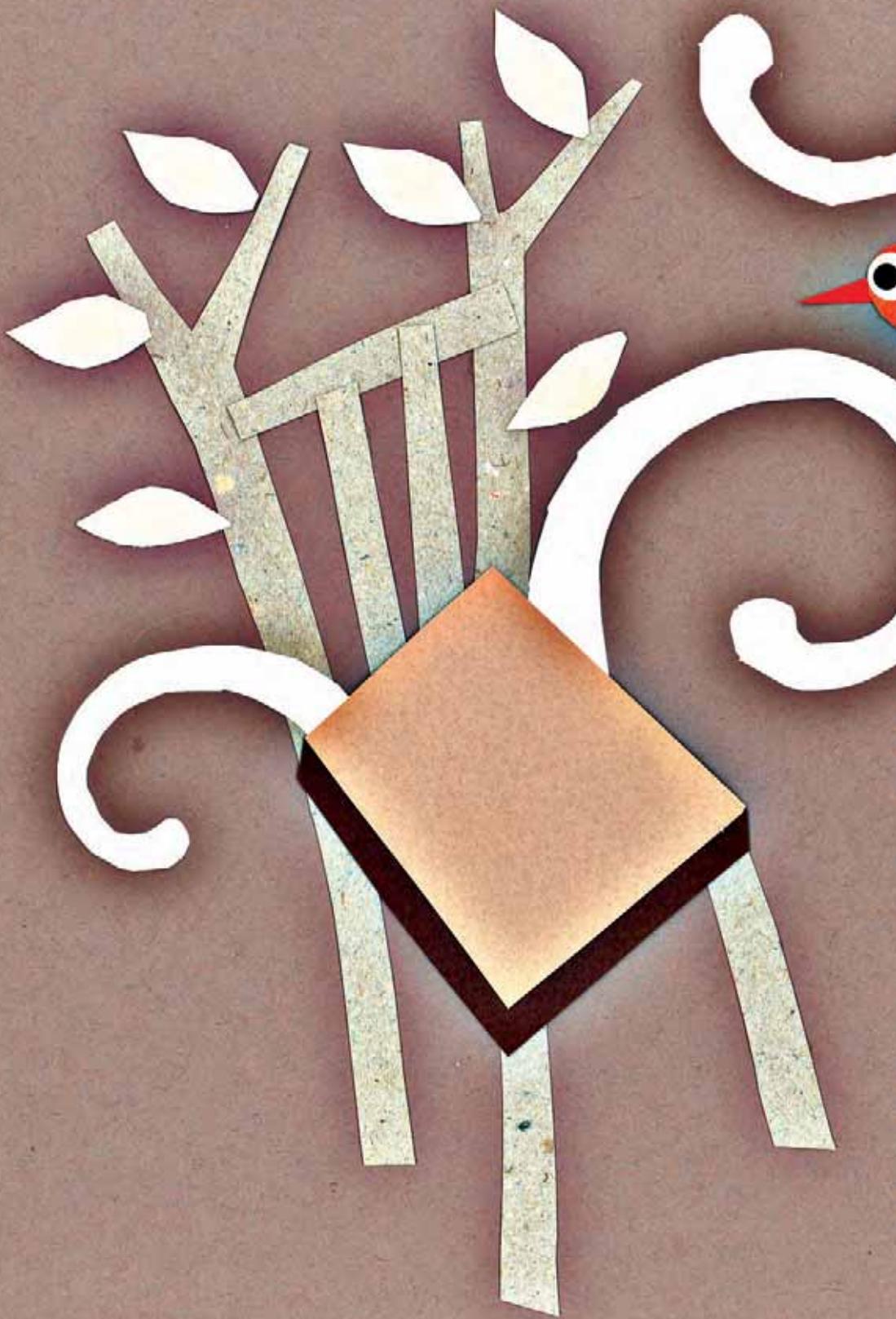
صندلی‌های خونه مون
فکر می‌کنم که تنبل‌اند
از صبح تا شب، چرت می‌زنن
همه‌اش تو فکر جنگل‌اند

خواب می‌بینن صندلی‌ها
اینه کار همیشه شون
خواب می‌بینن تو جنگل‌اند
توى زمینه ریشه شون

خواب می‌بینن پرنده‌ها
براشون آواز می‌خونن
بهار می‌شه، بارون می‌آد
برگ‌هاشونومی‌چرخونن

صدای آواز که می‌آد
خودشونو تکون می‌دن
پرستوهارو تو هوا
به همدیگه نشون می‌دن

صندلی‌ها، از صبح تا شب
جنگل‌هارو خواب می‌بینن
اصلاً اوナ دوست ندارن
آدم‌هاروشون بشینن

مَنَانِيْسَكَنِي

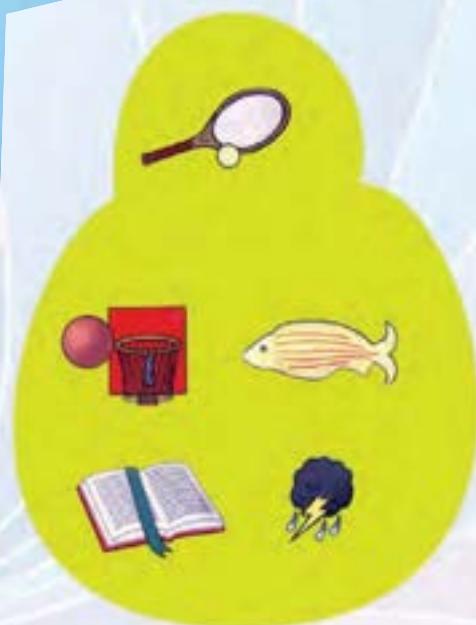
طوطی سختگو

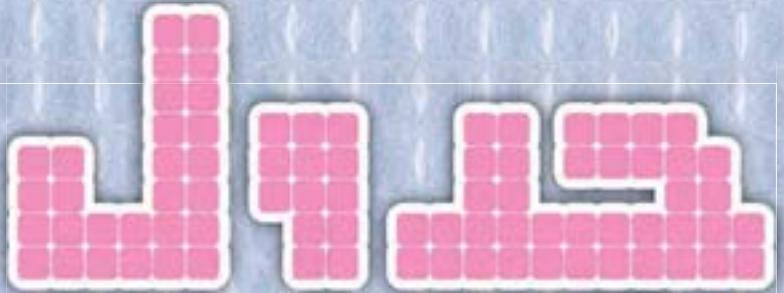
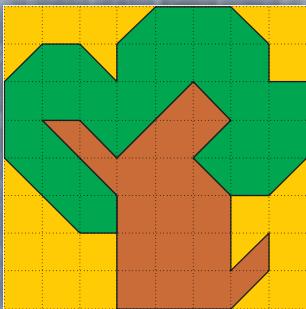

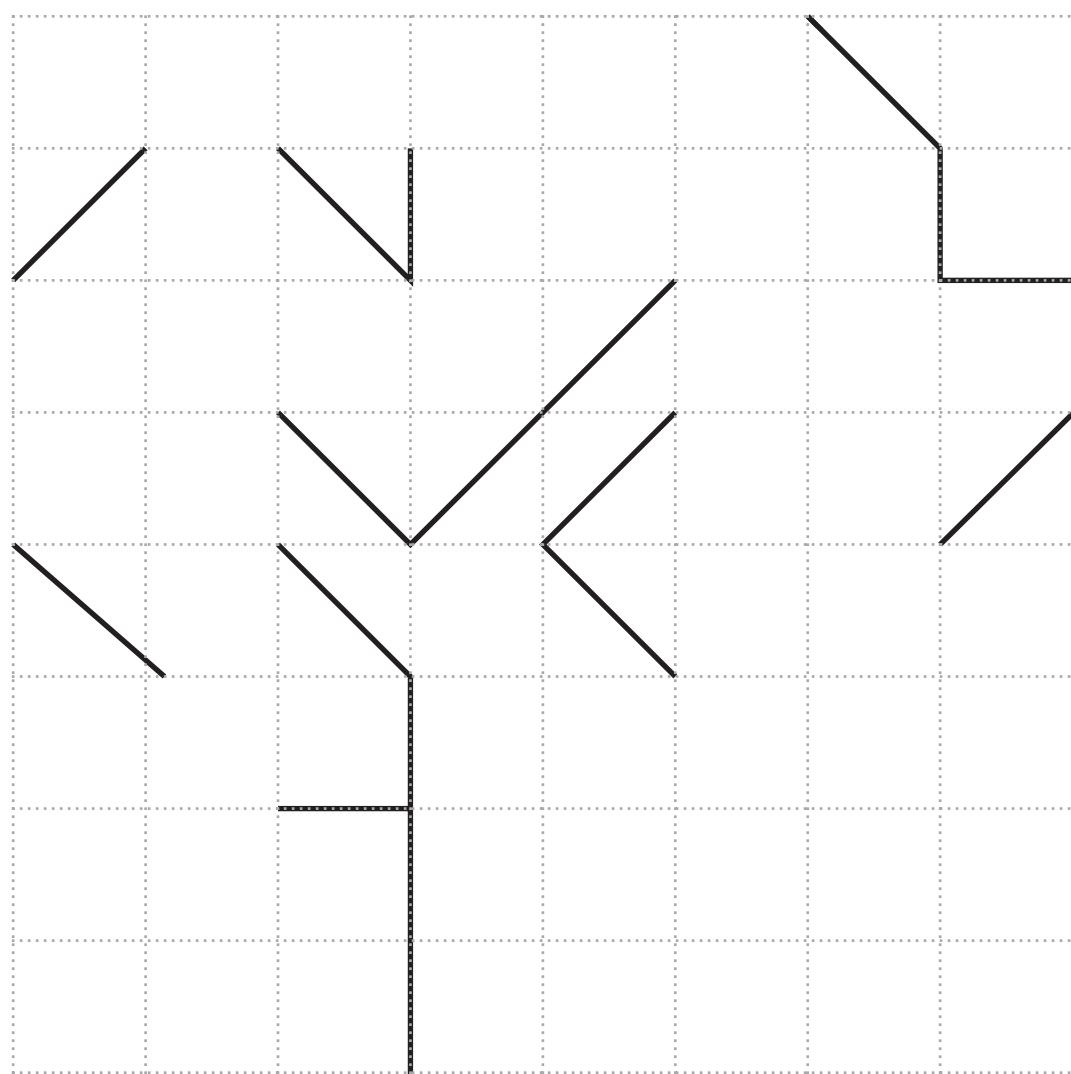

در هر دسته، شکل بالا به یکی از شکل‌های پایین مربوط است.
آن‌ها را با یک خط به هم وصل کن.

جدول را کامل و رنگ کن.

ستاره

محمد رضا شمس

یک ستاره بود که یک شب داشت. شب اش را خیلی دوست داشت. غروب‌ها
که خورشید می‌رفت پشت کوه، ستاره، شب اش را پهن می‌کرد روی
آسمان و می‌نشست رویش بعد ستاره‌ها، یکی
یکی می‌آمدند و کنارش می‌نشستند.

یک روز ستاره، شب اش را برداشت و از
آسمان رفت. آسمان بی‌شب شد. ستاره‌ها
غمگین شدند. کلاغ آن‌ها را دید و دلش
سوخت. رفت و سط آسمان. بال‌هایش را باز
کرد و شب شد!

ستاره‌ها خوش حال شدند و روی بال کلاغ
نشستند.

مداد رنگی‌ها

یکی بود، یکی نبود. غیر از خدا، هیچ کس نبود.

کوچولو می خواست نقاشی بکشد. او مداد رنگی‌هایش را نگاه کرد. یک

، یک داشت. فقط سه تا مداد رنگی! یک درخت

کشید. اما سبز نداشت تا درخت را سبز کند. کوچولو با خودش گفت: «بدون سبز که

نمی توانم درخت را سبز کنم.» همین موقع گفتند: «ما

با هم رنگ سبز می شویم! نگاه کن!»

با هم قاطی کردند و رنگ سبز شدند و درخت را سبز کردند. کوچولو خیل خوش حال

شد. او می‌خواست خورشید را نارنجی کند. اما نارنجی نداشت. با خودش گفت: «بدون

نارنجی نمی‌توان خورشید را نارنجی کنم.» همین موقع

رنگ‌هایشان را با هم قاطی کردند و رنگ نارنجی شدند بعد خورشید را رنگ کردند.

کوچولو خندید. زیر درخت یک گل کشید و گفت: «کاش بنفس داشتم و گل‌ها را بنفس

می‌کردم. اما بدون بنفس که نمی‌توانم گل را بنفس کنم.» ناگهان

گفتند: «ما با هم رنگ بنفس درست می‌کنیم! ببین!» بعد

رنگ‌هایشان را با هم قاطی کردند و رنگ بنفس درست کردند. بعد گل

را رنگ کردند. کوچولو خیلی خوشحال شد. او با

داد گل کشید. کوچولو فقط سه تا مداد رنگی داشت.

اما نقاشی اش پر از رنگ‌های زیبا بود!

ప్రాణి కుటుంబం

همه متظر دیدن بچه اسب آبی بودند.

۲

اسب آبی کو چولو، زیر آب بہ دنیا آمد.

0

او خیلی خوشگل و خوش اخلاق بود.

1

مادر به لو کمک کرد تا روی آب بیاید.

1

اسب آبی کوچولو خیلی زود شناکردن را
یادگرفت.

مثل پدر و عموهایش که از دیدن او با صدای بلند
خنیدند!

درست وقتی که تمساح به ساحل آمده
بود تا تولد او را به پدر تبریک بگوید!

کارگشته

شكل هارا از روی خط سیاه قیچی کن.

خط قرمز را شکاف بده و روی سیب را سوراخ کن

حالا کرم را از سوراخ سیب رد کن. اگر آن را بالا و پایین

بکشی کرم توی سیب می‌رود و بیرون می‌آید!

دروست

بهای اشتراک تا پایان سال ۱۳۸۹

هر ماه چهار شماره، هر شماره ۵۰۰۰ ریال

هزینه پست عادی جهت مشترکین شهرستان:

هر نسخه ۱۰۰۰ ریال

هزینه پست عادی جهت مشترکین تهران:

هر نسخه ۵۰۰ ریال

هزینه پست سفارشی جهت مشترکین تهران و شهرستان:

هر نسخه ۲۰۰ ریال

مبلغ اشتراک را به حساب جاری شمارهی به شماره حساب ۱۰۰۷۰۵۳۸۰۰۲ سپهر

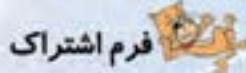
بانک صادرات شعبه‌ی انقلاب کد ۷۶ به نام مؤسسه عروج واریز کنید.

(قابل پرداخت در کلیه شعب بانک صادرات در سراسر کشور)

فرم اشتراک را همراه با رسید بانکی به نشانی: تهران، خیابان انقلاب اسلامی، چهارراه کالج،

فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) شماره ۸۸۶ امور مشترکان مجله دوست خردسالان ارسال فرماید.

نظرات و پیشنهادات خود را در ارتباط با اشتراک و نحوه ارسال مجلات با شماره تلفن ۰۲۱ ۶۶۷۰۶۸۳۳ (۰۲۱) در میان بگذارید.

نام :

نام خانوادگی :

تاریخ تولد: / /

تحصیلات:

نشانی :

کد پستی :

تلفن :

شروع اشتراک از شماره: تا شماره:

امضاء

نشانی فرستنده:

جای تمبر

نشرخونج

نشانی گیرنده:

تهران - خیابان انقلاب اسلامی، چهار راه کالج، فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)
شماره ۸۸۶ امر مشترکان مجله هفتگی دوست خردسالان

comm

پرنده‌ها

﴿مصطفی رحماندوست

پرنده‌ها، تو بانک حساب ندارن
برای آب و دونه شون
از کجا پول میارن؟
راستی چرا دنبال کار نمی‌رن
حقوقشون رو از کجا می‌گیرن؟
بانک پرنده‌ها شاید
تو آسمون آبی سست
بانکی که مثل بانک آدمانیست!

